

1. Alleen genade maakt onderscheid

Zingen:	Psalm 56:1
Schriftlezing:	Genesis 6:1-12
Zingen:	Psalm 1:1 en 4
Zingen:	Psalm 68:1
Zingen:	Psalm 84:6
Zingen:	Psalm 147:6

Geliefde gemeente,
We willen uw aandacht bepalen bij de woorden die u opgetekend vindt in het eerste boek van Mozes, genaamd Genesis. Genesis 6 en daarvan het achtste vers, waar Gods Woord aldus luidt:

Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.

We willen u bepalen bij: *Alleen genade maakt onderscheid*. Onderscheid tussen:

1. De zondige wereld;
2. De oprechte Noach.

Dus: *Alleen genade maakt onderscheid*. Onderscheid tussen:

1. De zondige wereld. Daar wijst in vers 8 het woordje ‘maar’ op. ‘Maar’ ziet terug naar de vorige verzen 2 tot en met 7;
2. De oprechte Noach. ‘Noach vond genade in de ogen des HEEREN.’ We lezen ook in vers 9 dat hij rechtvaardig was, een oprecht man in zijn geslachten, en dat hij wandelde met God.

1. De zondige wereld

‘Maar ...’ Het tekstvers begint met een tegenstelling. Dit ‘maar’ hebben we allemaal nodig in ons leven. Want wij zijn met onze

kinderen allen in zonden ontvangen en geboren, en daarom kinderen des toorns, zodat we in het Rijk Gods niet kunnen ingaan. Dat geldt voor ieder mens. We zijn allen kinderen des toorns. We zijn dood door de misdaden en de zonden.

‘Maar ...’ God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde waarmede Hij Zijn volk liefgehad heeft, maakt onderscheid waar geen onderscheid is, maakt verschil waar geen verschil is. Uit het gevallen menselijke geslacht gaat Hij wonderen werken. Hij gaat Zijn uitverkorenen toebrengen. Ook onder het opkomende geslacht. Hij doet dat onder kleine kinderen, onder jonge mensen, onder mensen van middelbare leeftijd en ouden van dagen. Hij doet dat in alle tijden en plaatsen, omdat Zijn Naam Wonderlijk is, en omdat Zijn Raad volvoerd zal worden. Hij doet dat opdat Zijn welbehagen gelukkiglijk zal voortgaan. ‘Maar’ ziet op de grote nood van de mensheid. God heeft de mens goed geschapen maar wij zijn in het paradijs, in Adam, van God afgefallen. Adam bracht kinderen voort naar zijn beeld en gelijkenis. Als verdorven vader had hij verdorven kinderen. Wat kwam er verschil openbaar tussen Kaïn en Abel. Kaïn ging door in de wegen van zijn eigen hart. Abel vond genade in de ogen des Heeren en mocht uit genade de Heere een offer brengen dat Hem welbehaaglijk was. Lamech, een van de nakomelingen van Kaïn, wandelde naar het goeddenken van zijn eigen hart. Hij wandelde op het doolpad van de zonde. Hij leefde in brute goddeloosheid. Lamech, een nakomeling uit het geslacht van Seth, mocht de Heere vrezen.

Dat lezen we ook weer terug in Genesis 6: ‘En het geschiedde als de mensen op den aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden, dat Gods zonen de dochteren der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij verkoren hadden.’ Er zijn dus twee geslachten geweest in die tijd. Het geslacht van

Kaïn en het geslacht van Seth. Dat waren twee verschillende groepen. Er waren twee zuilen. Die zuilen hadden een totaal verschillende uitleving. De ene zuil leefde naar Gods Woord. Dat was de zuil van het geslacht van Seth. Zij hadden de openbare godsdienstoefening. Zij riepen de Naam des Heeren aan vanaf de tijd van Enos. Onder hen werd de kinderlijke vreze des Heeren gevonden. Maar in de zuil van Kaïn was goddeloosheid. Daar was hoogmoed en wraakzucht (denk aan Lamech). Daar werd de wereld gediend. Daar ging men op in het hier en nu. In de zuil van Seth stond God in het middelpunt. Daar was de aarde een voorbijgaande zaak. Daar werd doorleefd dat het leven maar een damp is. Zij waren pelgrims die naar het hemelse vaderland reisden. In de zuil van Kaïn was de wereld het belangrijkste. Daar ging het om de genietingen van de wereld. Het eigen 'ik' stond in het middelpunt.

We lezen in vers 2 over 'Gods zonen en de dochteren der mensen'. Je had dus kinderen Gods én kinderen der mensen. Het geslacht van Seth werd 'Gods kinderen' genoemd. Het geslacht van Kaïn, dat de wereld diende, werd 'de kinderen der mensen' genoemd. Tussen hen was een zeer groot verschil. In de ene zuil, in de ene familie regeerde de Heere; daar werd God gediend. In de andere zuil, in de andere familie werden satan en de zonde gediend.

Wat wil satan, ook nu nog? Hij wil ontzuiling. Hij wil de grens weghalen. Hij wil dat die twee families in elkaar zullen overvloeien. Hij weet dat het verkeerd zal gaan als die twee zich met elkaar vermengen. Daarom is satan zo druk bezig in ons land om alles te ontzuilen. Niet voor niets worden we keer op keer geconfronteerd met de discussie over de vrijheid van onderwijs. Reformatorische scholen zijn een doorn in het oog van satan. Christelijke politieke partijen en de kerken eveneens. Daarom probeert satan op allerlei manieren het werk van de Heere te verstoren.

Wat een wonder dat de Heere regeert, en niet satan. Ik herinner me dat er vijftientig jaar geleden al gesproken werd dat reformatorische scholen moesten verdwijnen. Er moest een ruimer toelatingsbeleid komen. Er moest meer vermenigving zijn, meer confrontatie met elkaars ideeën. Dat de Heere in al die achterliggende jaren Zijn beschermende hand nog gelaten heeft in Nederland, hebben wij niet verdiend. Nee, dat is niet onze verdienste als volk. Maar de Heere betoont in Nederland nog Zijn weerhoudende genade. En zolang de Heere de politiek nog tegenhoudt en alle partijen die tegen Gods Woord strijden aan banden legt, mogen we nog blijven bij de beginselen van Gods Woord. Echter, wanneer de Heere Zijn beschermende hand terugtrekt van de kerk, de scholen en de politiek, dan krijgen we een intolerantie. Dan wordt er op allerlei manieren tegen de kerk, tegen de christelijke partijen én tegen de reformatorische scholen aangeduwd. Dat moet allemaal verdwijnen. God moet weg uit onze maatschappij.

In vers 2 van ons teksthoofdstuk zien we dat gebeuren. We lezen ‘dat Gods zonen de dochteren der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij verkoren hadden.’

Gods zonen, uit het geslacht van Seth, uit het geslacht van de godvrezende Henoeh die met God wandelde, uit het geslacht van de godvrezende Lamech, gingen zich vermengen met het geslacht van Kaïn. Dat waren de goddelozen die God niet dienden. En wat zien we dan? Ze namen zich vrouwen uit allen die zij verkoren hadden. Kinderen, jonge mensen, luister eens mee naar wat de kanttekening hier zegt, want dat is ook voor deze tijd actueel. We lezen in kanttekening 4: ‘Alleenlijk ziende op de uiterlijke schoonheid en wereldse bevalligheid, niet op de ware godsdienst en de vreze des Heeren, of de wil

van hun vrome ouders.' Horen jullie het, jonge mensen? We moeten niet naar de mooie buitenkant kijken. Als we een jongen of meisje zoeken, moeten we niet afgaan op een knappe buitenkant. Want die kun je zelf net zo mooi maken als je wilt. Die kun je opmaken. Vaak is het zo dat hoe meer men zich opmaakt, hoe lelijker men wordt. Blijf maar gewoon natuurlijk, zonder opsmuk, zonder verf. Zó heeft de Heere je geschapen. En als die ander je dan niet mooi genoeg vindt, dan heb je niet de ware. Want echte liefde kijkt niet naar de buitenkant, maar die kijkt naar wie je bent. Het gaat niet over de schoonheid van het lichaam.

Jongens, zoek een meisje met wie je de Heere kunt vrezen. Meisjes, zeg 'ja' tegen een jongen met wie je de Heere kunt dienen. Later, als je kinderen mag krijgen, is het zo belangrijk om gelijkdenkend te zijn. Dat is tot steun in de opvoeding, als de kinderen voorgehouden moet worden wat Gods Woord leert. Als er dan tweedracht is, als de een uit de familie komt van de kinderen Gods en de ander uit de familie van de kinderen der mensen, dan levert dat spanning op. Al zijn er voorbeelden te noemen dat het wel goed gaat. Maar we hebben naar Gods Woord te luisteren.

Tegenwoordig is het een tendens dat men heel makkelijk een relatie aangaat met een andersdenkende. Dat kan iemand zijn uit de wereld of iemand uit een kerk waar men totaal anders denkt. Dat geeft vaak in de verkeringstijd al spanning. In Genesis 6 zien we een waarschuwend voorbeeld. Zie dus niet op de uiterlijke bevalligheid of schoonheid. Als je verliefd bent denk je misschien dat je díé persoon moet hebben. Maar zo is het niet. Je moet iemand hebben met wie je de Heere kunt vrezen en dienen. In kanttkening 4 staat dat ze niet zagen op de ware godsdienst, de vreze des Heeren, of op de wil van hun vrome ouders.

Jonge mensen, als je een leuke jongen of een aardig meisje tegenkomt, en je ouders zeggen: ‘Dat kan niet’, luister dan naar hen, want zij hebben levenservaring. Zij weten wat opvoeden is. Zij weten wat je nodig hebt voor de toekomst. Ga daarom niet door in je eigen weg, want dat kan voor veel verdriet zorgen. Nogmaals, er zijn uitzonderingen. Maar er zijn ook veel schrijnende voorbeelden te noemen. Weet u wat Matthew Henry zegt? ‘De belijders van de godsdienst behoren – zowel voor hun eigen huwelijk als voor dat van hun kinderen – er een gewetenszaak van te maken om binnen de grenzen van hun belijdenis te blijven.’ Er staat niet: ‘binnen de grenzen van het kerkverband’. Zo scherp wil ik het niet stellen. Maar wel binnen de grenzen van de belijdenis. Jongelui, dat betekent dat je een jongen of meisje moet zoeken met wie je op één lijn zit. Je moet dezelfde uitgangspunten hebben. Dezelfde opvoeding, dezelfde verbondsbeschouwing, dezelfde visie op de Doop, dezelfde visie op bekering. Dat is nodig om jezelf niet in gevaar te brengen. Want, zo zegt Matthew Henry: ‘De slechten zullen veel eerder de goeden verderven en meeslepen, dan de goeden de slechten zullen hervormen.’

We zijn als mens veel sneller geneigd om mee te gaan met de wereld of met een gemakkelijke godsdienst, dan dat de wereld meegaat naar Gods Woord. Mocht dit hoofdstuk voor ons tot bezinning zijn. Ouders, waarschuw uw kinderen als een verkering niet kan. Jonge mensen, luister naar de wijsheid van je ouders.

‘Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens’ (vers 3). Door de vermenging van die twee geslachten werd Gods Geest bedroefd. Zo erg was het gesteld. Dat is een waarschuwing voor ons. Zó ziet God de gemengde huwelijken. Is dat niet te scherp? Nee, Paulus zegt in 2 Korinthe 6: ‘Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen;

want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?

Omdat Gods kinderen met de kinderen der mensen gingen trouwen, en daardoor de wereld werd gediend, week de godsdienst uit de gezinnen. Daardoor week ook Gods Geest. En dat is het ergste. Het is altijd erg als we zondigen tegen God. Maar als Gods Geest gaat wijken uit een gemeente of uit een familie omdat we God verlaten, dan komt er een diepe duisternis. Daarom is mijn waarschuwing ook zo scherp. Want als wij met de wereld mee gaan doen, als de scheiding tussen wereld en kerk verdwijnt, dan gaat Gods Geest wijken. Ook vandaag. Als wij wereldse vakanties hebben, wereldse gewoontes, wereldse kleding, als we wereldse muziek beluisteren, als we wereldse video's bekijken, als we op een wereldse manier omgaan met onze telefoon, als we werelds denken en genieten, dan gaat Gods Geest wijken! En dat is precies wat satan graag wil. Hij is zo sluw dat hij ons probeert wijs te maken dat we twee heren kunnen dienen.

Ouderen, jonge mensen, we kunnen niet God dienen en de wereld. Het is van beiden één. Er ligt een scheiding tussen God dienen en in de wereld leven. Er is vijandschap tussen God en de satan. Als wij proberen aan de ene kant God te dienen, Bijbel te lezen, te bidden, naar de kerk te gaan, en ons aan de andere kant vol zuigen met de wereld en alles wat de wereld biedt, dan wordt onze ziel verwoest. Dan is onze godsdienst niet meer dan een schil, een buitenkant. Dan is het hart vol met zonde, met de wereld. Het is noodzakelijk dat er een diepe scheiding blijft tussen wereld en kerk. Daarom waarschuwen we tegen wereldgelijkvormigheid. In kleding, in gedrag, in woorden en daden. Want daardoor wijkt Gods Geest. Zo was het ook in de dagen van Noach.

‘Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaar.’ De Heere zei: ‘Ik kan al die zonden niet verdragen.’ Zijn Goddelijke rechtvaardigheid toornde over de zonden van die tijd. Daarom zei de Heere: ‘Ze krijgen van Mij nog honderdtwintig jaar de tijd om zich te bekeren.’ Dat is ongeveer geweest in het jaar 1536 na de schepping. De mensheid heeft dus nog honderdtwintig jaar mogen leven. Ze kregen nog honderdtwintig jaar uitstel. Totdat de zondvloed kwam in het jaar 1656.

Hoelang hebben wij al uitstel gekregen? Als we de biddagpreken van Van der Groe lezen, dan lezen we hoe hij in zijn tijd al heeft gewaarschuwd tegen het wijken van Gods Geest. Dat zei hij dus al driehonderd jaar geleden! Wij hebben al driehonderd jaar uitstel gehad. De Heere is al driehonderd jaar lankmoedig geweest over Nederland. Als de Heere in het jaar 1900 gezegd had: ‘Nog honderdtwintig jaar en dan zal Ik Mijn oordelen uitgieten over Nederland’, dan zou 2020 het jaar zijn waarin de Heere met Zijn oordelen zou komen. Wij weten niet wanneer de Heere met Zijn straffen zal komen. Maar het is wel een aansporing. De Heere heeft al zoveel waarschuwingen aan ons gegeven. En gaan we dan nóg door in de zonde? Het kan niet, gemeente. ‘Verlaat de slechtigheden en leeft!’ ‘Zoekt den HEERE terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan terwijl Hij nabij is.’

‘In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna’ (vers 4). Wat waren dat voor mensen? Dat waren ‘mensen van grotere statuur en meerdere sterkte dan anderen’. Reuzen zijn groot en sterk. Maar de kanttekening zegt dat het grondwoord ziet op ‘vallen’. Deze reuzen waren zo sterk in het zondigen, ze vertoonden zo’n diepe afvalligheid. Ze wilden van God niets weten. Ze legden hun goddeloosheid op anderen.

Dat zien we ook in onze tijd. Wat een goddeloosheid wordt er uitgeleefd in Nederland. Iedereen moet denken zoals de moderne mens denkt. Wij mogen het huwelijk van één man en één vrouw niet meer erkennen als enige samenlevingsvorm. Alles moet kunnen. We moeten abortus goedkeuren. Ook in onze tijd zijn er vele reuzen die tegen Gods Woord ingaan. Die het vrijheidsdenken promoten. Zij willen hun vrije denken op het hele volk leggen. Dat is een vorm van dwingelandij.

‘Dezen zijn de geweldigen, die vanouds geweest zijn mannen van naam.’ Beroemde mensen dus. Nee, niet beroemd vanwege hun godzaligheid, maar beroemd vanwege hun kwaad. Die reuzen waren mensen die uitblonken in macht, in kracht en in goddeloosheid. Ze zondigden openlijk en brutaal, zonder schaamte voor de mensen, zonder vrees voor God. Het was een benauwde tijd.

Gemeente, is het voor u ook benauwd op de wereld? Als u ziet op alle goddeloosheid in de wereld, op de goddeloosheid in uw hart, moet u dan ook zeggen: Hoelang zal de Heere al die ongerechtigheid nog gedogen?

‘En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was.’ Over dit vijfde vers zeggen de kanttekeningen: ‘In dit vers vinden we een zeer heldere, naakte en grondige beschrijving van de erfzonde en van de vruchten daarvan.’ De zonden zijn ontelbaar. De gedachten van zijn hart zijn altijd alleen zondig. De mens is onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Dat is wat er in uw en mijn hart leeft. Wie van ons mag dat inleven?

In de dagen van Noach werd dit uitgeleefd. Men zondigde tot in het diepste toe. Zó zelfs dat de Heere menselijk begint te spreken in vers 6 en zegt: ‘Toen berouwde het den HEERE dat Hij den mens op de aarde gemaakt had.’ Niet dat Zijn besluit

veranderde, maar dat Hij veranderde van werk. Zijn eeuwige gedachten bleven, want Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. Maar nu ging Hij Zijn werk veranderen. Hij ging het mensdom vernietigen. Daarover lezen we ook in vers 7.

Wat een bange tijd! De Heere Jezus heeft gezegd in Lukas 17: 'En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, also zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot den dag op welken Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam en verdierf hen allen.'

Dus wat deden ze in de dagen van Noach? Eten, drinken, vrolijk zijn, trouwen, ten huwelijk geven. Men ging op in de vleselijke begeerlijkheden. Men deed waar men zelf zin in had. Men hield zich niet aan Gods Woord. Men volgde zijn eigen hart. Ze waren de beesten gelijk.

Gemeente, met droefheid moeten we zeggen dat het in Nederland ook zo is. Men wil niet geremd worden door regels, zeker niet door Gods Woord. En weet u wat zo erg is? U en ik, wij worden besmet met de tijdgeest. We gaan erin mee. Mocht de Heere opmerkzaamheid geven en waarachtige bekering. De Heere mocht geven dat er verandering zou komen. Moeten we niet zeggen: 'Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan?' Niemand. 'Maar ... bij U is vergeving.' 'Maar ...' Daar wijst onze tweede gedachte op. Vooraf zingen we Psalm 68 vers 1:

De HEER' zal opstaan tot den strijd;
Hij zal Zijn haters, wijd en zijd,
Verjaagd, verstrooid doen zuchten;
Hoe trots Zijn vijand wezen moog',
Hij zal, voor Zijn ontzaglijk oog,
Al sidderende vluchten.
Gij zult hen, daar G' in glans verschijnt,

Als rook en damp, die ras verdwijnt,
Verdrijven en doen dolen.
't Godd'loze volk wordt haast tot as;
't Zal voor Uw oog vergaan, als was,
Dat smelt voor gloënde kolen.

We overdenken: *Alleen genade maakt onderscheid.* Onderscheid tussen:

1. De zondige wereld;
2. De oprechte Noach.

2. De oprechte Noach

'Maar ...' Nu komt de tegenstelling. In onze eerste gedachte was alles zwart. Wat wij als mensen voortbrengen, is allemaal zondig en verdorven (zie vers 5). In onze tweede gedachte mogen we het wonder van het Evangelie u voorhouden. 'Maar ...' God leeft en regeert in de somberste, donkerste tijden. In de meest goddeloze omstandigheden gaat de Heere door. Hij zoekt en Hij vindt. Hij trekt en maakt zalig.

'Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.' De kanttekeningen zeggen bij het woordje 'vond' (kanttekening 21): 'Dat is: heeft Hem uit genade behaagd, niet uit eigen waardigheid.' Wat zijn de kanttekeningen verhelderend. Niet alleen qua uitleg, maar ze wijzen ook op de zuivere gereformeerde grondslag waarin het eenzijdige Godswerk zo wordt benadrukt. Noach was niet beter dan anderen. Noach was ook een verdorven adamskind. Maar Noach vond genade, dat wil zeggen dat de Heere hem genade gaf. Hij kreeg die genade niet om eigen waardigheid. Er waren geen verdiensten in Noach. Ook Noach vroeg van zichzelf niet naar God en zocht niet naar God.

Wie was deze Noach dan? Hij was een kind van de godvrezende Lamech. Deze noemde zijn zoon bij zijn geboorte Noach, dat wil zeggen: 'troost, rust', 'trooster, rustaanbrenger'. Maar

Noach was ook een kind van Adam. Daarom kon hij met de genade van vader Lamech niet naar de hemel. Hij kon evenmin naar de hemel met de grote genade van zijn grootvader Henoeh – die met God wandelde. Genade is persoonlijk. Mocht de Heere u persoonlijke genade geven, opdat u door Gods genade, door Gods grondeloze barmhartigheid getrokken zou worden uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht.

‘Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.’ Wat was de oorsprong van deze genade? Die ligt in de eeuwigheid, in de eeuwige verkiezing, in de Goddelijke liefde. ‘Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde.’ Die genade heeft haar oorsprong in de Goddelijke Vrederaad, waarin God de Vader met God de Zoon én met God de Heilige Geest een eeuwig verbond heeft opgericht, om uit het gevallen adamsgeslacht de verkorenen op te rapen. Ook zo’n verdorven adamskind als Noach. Dat is de rijkdom van het Evangelie. Want daarom wordt niemand van ons uitgesloten. We zijn allemaal verdorven vaten. We hebben allemaal een verdorven hart. U en ik. Daarom hoeven we niet te zeggen: ‘Voor die kan het wel en voor die kan het niet.’ Want we zijn allemaal adamskinderen. Smeek of God ook u wil trekken uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Laten we onze verantwoordelijkheid verstaan om de Heere te zoeken. Noach vond genade. We moeten ons inspannen om de Heere te zoeken terwijl Hij te vinden is. Ook in deze tijd. Want al is de genade eenzijdig, het ontslaat ons niet van de plicht om God te zoeken en Gods Woord te onderzoeken. Wij hebben allen een grote verantwoordelijkheid. We hebben Gods Woord waarin de weg der zaligheid verklaard ligt. En als de Heere in uw hart gaat werken, dan zal ieder van Gods kinderen zeggen: ‘Ik heb wel gezocht, maar altijd verkeerd. Ik heb wel geprobeerd God te dienen, maar altijd tot behoud van mezelf. Tot mijn eigen eer.’

Noach vond genade in de ogen des Heeren. Genade wil zeggen dat hij het niet had verdiend. Stapt de Heere dan over de zonde van Noach heen? Nee, maar Hij heeft de zonde van Noach gestraft in Zijn eigen lieve Zoon, Jezus Christus. Al was Hij toen nog niet op aarde gekomen, alle gelovigen van het Oude Testament zijn zalig geworden door Christus en Zijn verdienste. Daarom vond Noach genade, op grond van de toekomstige verdienste van Christus. ‘Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave.’ Noach mocht leren van Christus: ‘Want Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld.’

Abraham, Mozes, David, ze hebben allen Christus gekend. Ook Noach. Hoe we dat weten? We lezen in vers 9: ‘Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten.’ Hij was rechtvaardig, dat wil zeggen ‘onschuldig’. Al zijn schuld was weg. Had Noach geen zonde? O zeker, hij had een hart vol schuld. Maar hij was rechtvaardig gemaakt. En als de Heere een mens rechtvaardig maakt, toen en nu, dan wijst Hij ons op onze grote zonde en schuld. Dan worden we zondaar voor God. Dan worden we een vloekwaardige, een helwaardige. Dan verliezen we alle rechten, want wij zijn schuldig aan het Goddelijke recht. We kunnen voor God niet bestaan.

Kent u daar iets van? Kunt u niet voor God bestaan? Is de zonde u een last? Dan mogen we erop wijzen dat er bij God vergeving is. U kunt nog rechtvaardig worden, buiten uzelf. We lezen in het Doopformulier dat we in de Naam van God de Vader gedoopt zijn, omdat Hij een eeuwig verbond heeft opgericht in de Vrederaad. We zijn in Christus gedoopt, omdat Zijn bloed reinigt van alle zonden. Christus kan die schuld wegwassen. Hebt u een last van zonde en schuld? U kunt rechtvaardig gemaakt worden op grond van het bloed van Christus.

Er staat nog méér van Noach. Hij was een ‘oprecht’ man in zijn geslachten. Hij was dus niet alleen rechtvaardig gemaakt, hij was ook oprecht. Hij was onberispelijk in zijn levenswandel. Hij gaf ieder het zijne. Hij was onberispelijk in de wet Gods. Hij was onberispelijk naar de medemens toe. Bent u dat ook? Als kerkmens zijn we dat verplicht, maar zeker voor Gods volk geldt: Adeldom verplicht. Als we tot Gods volk mogen behoren, hebben we in alles Gods Naam te eren. Ook als kerkmens moeten we aan de wereld tonen dat we afgezonderd zijn. Dat we een andere levenswijze hebben. Dat we andere wetten en andere gewoonten hebben. Dat we niet met de wereld mee kunnen doen.

Jonge mensen, ouderen, laten we ons verre houden van verkeerde dingen. Laten we ‘oprecht’ zijn. Zeker in het zakelijke. Er is geen groter kwaad dan dat wereldse mensen erachter komen dat ze bedrogen worden door kerkmensen. Dat is een gruwel! Waarom? Omdat we daarmee de wereldse mens een afschuw geven van God. Dan hebben ze reden om te zeggen: ‘Als jij naar de kerk gaat en God dient, en mij bedriegt, dan wil ik die God niet dienen.’ Hoeveel oorzaak geven kerkmensen niet aan wereldse mensen om een afkeer te hebben van de kerk? Dat geldt op het gebied van stelen, maar ook op het gebied van misbruik. Als buitenkerkelijke mensen horen dat er in de kerk misbruik is, dan zeggen ze: ‘Hoe kan dat?’ Het geldt trouwens niet alleen op dat gebied. We moeten altijd eerlijk wandelen voor Gods aangezicht én voor de mensen.

Noach mocht dat door genade doen. Hij was een oprecht man ‘in zijn geslachten’. Waarom staat dat erbij? Het was al een wonder van Gods genade dat deze man genade had ontvangen. Maar het was zeer bijzonder dat hij in die goddeloze tijd tegen de stroom oproeide. Dat hij in die tijd deed wat God eiste, terwijl de medemens goddeloos was.

Het valt niet mee, gemeente, om tegen de stroom op te roeien. Ook voor jullie niet, jonge mensen. Als al je vrienden zeggen: 'We gaan naar de bar', en jij zegt: 'Ik ga niet', dan handel je recht. Dan ben je eerlijk. Als al je vrienden zich vol drinken met alcohol of als ze drugs gebruiken en jij zegt: 'Daar kan ik niet mee meedoen, want dat is tegen Gods Woord', dan ben je oprecht. Dan ben je stoer, dan ben je dapper. Maar als we meegaan met de stroom, handelen we tegen Gods Woord en verwoesten we onze ziel. Dan zondigen we tegen Gods gebod. Niet alleen met alcohol of drugs, dat geldt ook voor seks. Ik noem het maar bij de naam. We moeten ons wachten voor de zonde, jong en oud. God is alwetend. Als wij niet oprecht zijn, verwoesten we onze ziel. De Heere mocht ons een nieuw hart geven om Hem te volgen. Net als Noach. Hij was te midden van alle omstandigheden Godvrezend en oprecht.

Maar nog méér. Noach wandelde met God. Dat is om jaloers op te zijn. Dat hij met God wandelde betekent dat hij een teer leven had met de Heere. Hij vroeg in alles: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?'

Wat is wandelen? Ik denk in dit verband aan twee mensen die van elkaar houden. Een man en vrouw, of een jongen en een meisje. Ze wandelen met elkaar. Dat betekent dat ze elkaar eerst hebben leren kennen. Daarom gaan ze samen verder. Wandelen betekent ook dat je dicht bij elkaar bent, je loopt hand in hand. Het betekent dat je elkaars woorden hoort. Dat je elkaars gezicht ziet. Dan zeg je tegen elkaar: 'Wat wil jij?' In alles help je dan elkaar. Je steunt elkaar. Zonder elkaar wil je niets doen. In alles weet je je afhankelijk van elkaar.

Welnu, Noach 'wandelde' met God. Waarom mocht Noach met God wandelen? Omdat de kloof tussen God en Noach was weggenomen. Hij was rechtvaardig gemaakt door God. Nu mocht hij nabij God zijn. Asaf zegt in Psalm 73: 'Het is mij

goed nabij God te wezen.' Het is de beste plaats om Zijn liefde te proeven en te smaken. Om Zijn stem te horen, Zijn ogen te aanschouwen en Zijn genade te ontvangen. Gemeente, dat stijgt boven alle aardse liefde en vrede uit. Dat geeft blijdschap in de ziel. Als je met God mag wandelen is er zo'n teerheid in je ziel, zo'n liefde, zo'n nabijheid. Dan is God in je hart. Dan is de hemel op aarde. Noach heeft de hemel in zijn hart mogen hebben. Daarom kon hij het volhouden op de aarde. Zo is het ook met Gods volk in onze tijd. Als ze zien op hun verdorven bestaan en op de verdorven maatschappij, dan zeggen ze: 'Heere, hoelang moet ik hier nog blijven? Ik word zo moe van mezelf en van de zonde. Zou U mij weg willen nemen?' Maar dan zegt de Heere: 'Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten.' En als de Heere dat zegt, dan kunnen we overal doorheen. Dan wordt ervaren:

In de grootste smarten
Blijven onze harten
In den HEERE gerust.

Dan mogen we Hem volgen door een land van uiterste duisternis of door een woestijn. Dan kunnen we met de Heere door het vuur en door het water. Net als Daniël en zijn vrienden. Zo moest ook Noach in zijn tijd door alle ellende en zondigheid heen. Maar hij wandelde met God. Noach werd door God vastgehouden. Noach mocht door het geloof steunen op God. De Heere kende zijn hart. En als Noach tot de Heere klaagde: 'O, bewaart U toch mijn ziel voor de zonde!' dan gaf de Heere hem liefde in het hart, waardoor hij God mocht liefhebben en de zonde mocht haten. Dat is tere, kinderlijke vreeze. Dat is wandelen met God.

Noach mocht dicht bij de Heere zijn. Hij mocht de hand des Heeren gevoelen en Zijn liefde. Hij mocht alles tegen de Heere

vertellen. Als dat zo mag zijn in uw leven, dan hoeft u niets voor de Heere te verbergen. Dan mag u zeggen: 'Heere, er is niet alleen in de wereld veel narigheid, maar ook in de kerk. Er is ook zoveel zonde in mijn hart, terwijl U ons zo goed hebt geschapen.' Dan komt er zo'n droefheid over de zonde. Maar dan laat de Heere weleens zien dat Hij het ook weet, en dat Hij oneindige barmhartigheid heeft dat Hij in uw hart Zijn vergeving wil schenken. En niet alleen u. Zijn Rijk is nog niet vol. Hij heeft het beloofd dat Hij er nog velen zal toebrengen. Hij zal Zijn raad volvoeren.

Misschien vraagt u: Waarom laat de Heere de goddeloosheid nog voortduren? Waarom straft de Heere ons nog niet? Waarom verwoest Hij de wereld nog niet? Omdat er nog uitverkorenen toegebracht moeten worden. Er moeten nog mensen bekeerd worden. Gemeente, mochten we allen op onze knieën gaan en vragen: 'Heere, wilt U toch ook mijn hart bekeren tot U. Wilt U ook in mijn hart en in mijn familie nog velen toebrengen, opdat Uw huis vol worde.'

Noach mocht volkomen vertrouwen op de Heere. Zonder de Heere kon hij niets doen. Uit het vervolg van de geschiedenis blijkt hoe Noach in alles de wil van de Heere heeft gevolgd. Door het onmogelijke heen. Tegen zijn eigen gedachten en eigen wil in. Maar hij mocht de Heere volgen, waarheen hij ook moest gaan. Dat kan alleen als de liefde Gods in ons hart is uitgestort. Want waar de liefde Gods is, daar is ook volgzzaamheid. Daar is lijdzaamheid, daar is geloof, daar is vrede. Daar kunnen stormen ons niet deren. Daar kan het vuur ons niet verbranden. Daar kan het water ons niet overstromen. Waar de Heere is, daar is alles. Daar is de zaligheid. Want God de HEERE is een Zon en Schild voor al de Zijnen. Daarvan willen we zingen uit Psalm 84 vers 6:

Want God, de HEER', zo goed, zo mild,
Is t' allen tijd een zon en schild;
Hij zal genaad' en ere geven;
Hij zal hun 't goede niet in nood
Onthouden, zelfs niet in den dood,
Die in oprechtheid voor Hem leven.
Welzalig, HEER', die op U bouwt,
En zich geheel aan U vertrouwt.

Geliefde gemeente, de dagen waarin wij leven zijn als de dagen van Noach. Onze tijd is zoals de Heere Jezus zegt 'de laatste tijd'. Die heeft zoveel overeenkomsten met de tijd van Noach. De grote vraag is: Hoe is uw leven? Leeft u net als de zondige wereld? Misschien iets minder uitspattend? Misschien met de vlag van godsdienst die de lading dekt? Of ... mag u door Gods genade godvruchtig en oprecht zijn, net als Noach?

U zult zeggen: Is het allemaal echt zo erg? Ja, zo erg is het. We hoeven maar naar ons eigen hart te zien, we hoeven de krant maar te lezen, en we zien dat de goddeloosheid hand over hand toeneemt. Tot God hun ongerechtigheid niet langer kan gedogen. Als we die goddeloosheid zien in ons eigen hart, en het wordt in onze ziel afgekondigd: 'Tot God zijn of haar ongerechtigheid niet langer kan gedogen', gemeente, dan wordt het anders.

Ik hoop dat u zo'n psalmversje of tekst nog een keer mag krijgen. De Heere geeft bemoedigende psalmversjes en teksten, maar eerst ontdekkende en afsnijddende. En als afgekondigd wordt in uw hart: 'De HEER' zal opstaan tot den strijd', en ú wordt die vijand die wijd en zijd verstrooid zal worden, dan blijft er van u niets over. Maar dat is juist het doel van Gods Geest. Om alles te verliezen, om Christus te mogen gewinnen en om met God te mogen wandelen.

Jong en oud, de wereld belooft veel. We kunnen er veel ge-

nietingen vinden. Ik las in de *Christenreis* van Bunyan over de IJdelheidskermis. Er stond ook bij waarom Bunyan daarover heeft geschreven. Er werden in zijn dagen veel jaarmarkten gehouden. Als we zien wat toen de kermis was, dan stelt dat niks voor in vergelijking met een kermis in onze dagen. Je zou je kunnen afvragen: Moet je daar nu moeilijk over doen? Die kant gaan wij als gereformeerde gezindte ook op. Hoe vaak horen we niet: ‘Moet je dáár nu moeilijk over doen? Moet je dan op alle slakken zout leggen?’

Gemeente, er zijn maar twee koningen. De ene is koning satan die probeert de zuilen op te ruimen. Die probeert de wereld in de kerk te brengen zodat hij daar de macht krijgt. De Andere is Koning Jezus. En wat zegt Hij? ‘Geef Mij uw hart. Geef Mij uw leven, om Mij lief te hebben van ganser harte, van ganser ziele, van gansen gemoede en met alle krachten.’ Daar past niets van de mens in. Daar past niets van de wereld in. Is dat een zwaar leven? Nee, Noach wandelde met God. Dat is het beste en rijkste leven. De Heere mocht het ons allen geven dat we met Hem zouden wandelen.

Gods volk kan ervan getuigen dat de Heere – als Hij overkomt in de ziel – in die ogenblikken zoveel licht, liefde en rijkdom geeft, dat ze zeggen: ‘Weg wereld, weg schatten.’ Dan kunnen alle genietingen van de aarde ons niet meer bekoren. Dan zeggen we: ‘O Heere, blijf bij mij. Wend, wend mijn oog van de ijdelheden af.’ Dan zijn ze zo bang dat ze die tere gemeenschap met de Heere zullen kwijtraken. Als ze dan weer aan het werk moeten op maandag, zeggen ze: ‘Heere, wilt U met me mee optrekken naar m’n werk? Dat ik niet verlies wat U me gegeven hebt.’ Als ze thuiskomen van hun werk, zoeken ze de binnenkamer op. En als de Heere hen dan opzoekt met Zijn liefde en nabijheid, en ze mogen de nachten doorbrengen in zoete overdenking van Hem, dan zijn ze gelukkig.

Kennen jullie dat, jonge mensen? Als je een ogenblik mag

ervaren Wie God is en wat de zaligheid in de Heere is, als je iets mag proeven van die liefde en de vrede die alle verstand te boven gaat, dan zeg je: 'Van mij mogen ze de wereld hebben. Mijn geld heb ik nodig om te leven, maar verder doet het me niets. Maar God kan ik niet missen. In Christus ligt het leven.' Als u zo met God mag wandelen, weet u wat u dan zegt? 'Heere, spreek tot mijn ziel: Ik ben uw Heil alleen.' Zoals die godvrezende vrouw bad: 'Heere, U hebt het al zo vaak tegen me gezegd dat U mij liefhebt, maar wilt U het nog een keer zeggen? Want ik hoor het zo graag.' Wat een rijkdom als we Gods stem mogen horen. Dat neemt ons hele hart in. Als we Zijn liefdesogen mogen aanschouwen. Dan zijn het duivenogen waaruit de liefde spreekt tot een grote zondaar. Dan wordt de onwaardigheid in de ziel zo groot, dat de Heere nu zulke zondige adamskinderen heeft liefgehad.

Gemeente, de Heere heeft zondaren lief. Geen rechtvaardigen. Jezus is gekomen, niet om te zoeken rechtvaardigen, maar zondaren tot bekering. Dat is de rijkdom van het Evangelie. Laat u niet wijsmaken dat God alle mensen liefheeft, zoals men u wil doen geloven. De Heere heeft zondaren lief. Hij zoekt goddelozen. En Hij gaat door met Zijn werk. Hij mocht u die genade schenken, opdat u mocht wandelen met de Heere. Opdat u de liefde Gods in uw hart mocht proeven en smaken. Dan is er maar één verlangen, en dat is om ontbonden te wezen en met Christus te zijn, want dat is zeer verre het beste. Om dan te sterven aan de zonde. Om de wereld los te laten. Om dan eeuwig de Heere te dienen. Om Hem te loven en te prijzen. Amen.